

miske Foreninger ville de selvfølgelig i enhver Henseende faa den Stilling ved Siden af Landboforeningerne, som de efter deres Arbejde have Krav paa, men indtil det sker, tror jeg, at man forgæves vil spejde efter en saadan fælles Repræsentation, og saa maa det gaa, som det er gaaet hidtil, at Landbrugsministeriet maa henvende sig og æske Erklæringer saavel hos Landboforeningerne som hos Husmandsforeningerne, og saa maa hver Part svare for sig. Det er ogsaa en meget brugelig Fremgangsmaade, og jeg tror, Tiden i Øjeblikket ikke er til mere.

K. M. Klausen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at Husmandsforeningerne maa have deres fulde Frihed til at indbyde, hvem de ville, til deres Fester. Men een Ting er at holde Fest — det er der saa mange, der gøre —, en anden Ting er det saglige Arbejde. Jeg er fuldt ud enig med Landbrugsministeren i, at der ikke bør blandes Politikk ind i dette, og det sker vist heller ikke nogetsteds. Men naar de holde Fester, maa det staa dem frit for at afholde dem, naar og hvor de ville, og at indbyde hvilke Talere, de ville. For øvrigt skal jeg sige, at Husmandsforeningerne have ikke ønsket, at disse Fester skulde være ensidig partipolitiske, thi til de Fester, jeg har været til, har der ogsaa været indbudt Rigsdagsmænd af Regeringspartiet, navnlig stedlige, saa der har været Lejlighed for dem til at fremsætte deres Anskuelser. En anden Ting er, at Vinstres Rigsdagsmænd nu ere naaede saa vidt, at de sky at komme til offentlige Møder. Naar Vælgerne indbyde dem, knibe de gerne ud, og derved bliver alt saa et enkelt Parti ene om at være Talere.

Den ærede Ordfører indrømmede før, da han havde Ordet, at der ingen Afstemning havde fundet Sted om Nedsættelsen af Bevillingen til Husmandsforeningerne. Det er rigtigt. Arbejdet var saaledes i Finanslovkommissionen, at der ikke fandt ligefremme Afstemninger Sted om hvert enkelt Punkt, men flere af os, og deriblandt jeg, have ikke en, men flere Gange udtalt i Kommissionen, at vi forbeholdt os Ret til ved Slutningen at tage et almindeligt Forbehold, og det har jeg gjort, efter at jeg først har konfereret om disse Spørgsmaal med min Partigruppe her paa Rigsdagen, saa at vi vare enige om den Stilling, vi vilde tage. Jeg har da taget et

almindeligt Forbehold, som ogsaa gælder denne Bevilling om Nedsættelsen af Tilskuddet til Husmandsforeningerne.

Til Slutning vil jeg anmode den højtærede Landbrugsminister om endelig at offentliggøre den Skrivelse, han før sigtede til. Den er oplæst, hedder det sig, i Finansudvalget, men jeg maa indrømme, at jeg mindes ikke, hvad der stod i den, men efter den Mystik, som den højtærede Minister nu laver paa denne Sag, gaa mange Medlemmer i spændte Forventninger om, hvad der kan staa i denne mærkelige Skrivelse. Jeg synes derfor, den højtærede Minister skulde benytte den første den bedste Lejlighed til at offentliggøre den. Det maa sikkert være noget forførdelig slemt noget, der staa i den. Eller det hele ender med, at det er et Forsøg, Ministeren her har gjort, paa at gøre sig selv interessant og indhulle sig i en mystisk Taage.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Husmandsforeningerne skulle beholde deres Frihed til at lægge deres Virksomhed, som de selv ville, det er en Selvfølge, og jeg skal ikke føre Debatten derom videre. Jeg har udtalt mig paa en Maade, der ikke kan misforstaas. Det ærede Medlem hævder en fra min afvigende Opfattelse med Hensyn til Husmandsforeningernes Forhold til Politik og Partipolitikken her i Landet, Tinget og Offentligheden udenfor Tinget maa da dømme os imellem, og navnlig maa Husmandsforeningerne dømme os imellem, slutte sig til det ene eller det andet af de Standpunkter, der er udviklet under denne Debat.

Med Hensyn til den Skrivelse, der er talt om, og som vi ikke kunne komme dybere ind paa her, skal jeg sige, at jeg har oplæst den i Finansudvalget, og saa indtræffer det karakteristiske, at det ærede Medlem, om hvem det siges, at han har modtaget den, har ingen Erindring derom. Jeg skal møde i Finansudvalget igen, hvor vi da kunne gennemgaa Skrivelsen, og hvis Finansudvalget ønsker, at den offentliggøres, har jeg ikke det fjerneste imod det. Men jeg havde tænkt mig Muligheden af — og jeg vilde spørge det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) om, hvordan det har sig i saa Henseende —, at han nu havde faaet bedre Rede paa sit Hukommelsesmaskineri, sine Hukommelsesorganer. Jeg spørger altsaa, om det ærede Medlem virkelig ikke har modtaget Skrivelsen og muligvis er i Besiddelse af den. Hvis det